

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΟΥ ΤΡΙΣΤΑΝ ΜΠΕΡΝΑΡ

ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ ΚΡΑΣΙ!...

Πρόσωπα

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ
ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΛΞΗ ΛΙΜΠΟΥΑ
ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ

(Τέσσερες ή δρα το πρωί. Κάποιος έξω από την πόρτα προσπαθεί να ξεκλειδώσει... Τέλος η πόρτα ανοίγει και παρουσιάζεται ο Πιέρ Λιμπούα, τύφλα στο μεθύσι. Το ρολόι του τοίχου χτυπάει δυνατά τέσσερες φορές).

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ (στενοχωρημένος και διακοπτόμενος από το λόξυγκά).— "Ε, καλά, φθάνει!... Σ' άκούσαμε!... "ΙΞ! Είνε ανάγκη να χτυπάς σαν καμπάνα;... Μά, ποῦ στο διάβολο εἶνε ὁ διακόπτης;... "ΙΞ! Γιατί δὲν εἶνε στή θέσι του; Θά ἔλεγε κανείς... "ΙΞ!... πὼς εἶμαι μεθυσμένος!... "Α, νάτος! "Επὶ τέλους!... Φῶς!... Φῶς! "Αλήθεια, ὅμως τί ἱστορία!... "ΙΞ!... Ποῦ θρέθηκε μπροστά μου αὐτός ὁ Μάξ... Ποιὸς θά τὸ ἔλεγε!... "Υστερα... "ΙΞ!... Ἀπὸ ἕνα χρόνο!...

(Ἀπὸ τὸ διπλανὸ δωμάτιο ἀκούγεται ἡ φωνὴ τῆς γυναίκας του)

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Ποιὸς εἶνε;!

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ (σὼπαίνει ξαφνικά).— "ΙΞ!

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Ποιὸς εἶνε;!

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ (μὲ μιὰ ἡρωϊκὴ ἀπόφρασι).— "Εγὼ εἶμαι, πουλάκι μου!... "ΙΞ!... Μὴ τρομάζεις... "Εγὼ εἶμαι... "ΙΞ! "Ε, ναί, ἦρθα... δηλαδή... νά, ὁ Μάξ... "ΙΞ!... μὲ δυὸ λόγια... (Τὰ μπλέκει κί ἀπομένει μ' ἀνοιχτὸ στόμα).

Η ΛΙΜΠΟΥΑ (παρουσιάζεται ἔξαλλη).— Μὲ δυὸ λόγια, εἶσαι μεθυσμένος! Σάν δὲν ντρέπεσαι!... "Ο κύριος θγῆκε στὶς ὀχτῶ γιὰ νὰ πάρη τσιγάρα καὶ γυρίζει τῶρα τὰ ξημερώματα τύφλα στο μεθύσι!...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Τύφλα στο μεθύσι, ἀγάπη μου... "ΙΞ!... εἶσαι ὑπερβολικὴ! Θά σοῦ ἐξηγήσω... "Ἦταν ἡ ἐπέτειος... Τὸ λοιπὸν, ὁ Μάξ κί ἐγὼ... "ΙΞ... πήγαμε... Νά... ἐδῶ κοντά...

Η ΛΙΜΠΟΥΑ (σαρκαστικά).— Δὲν καταλαβαίνω τίποτε!...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Κί ὅμως εἶνε τόσο ἀπλό!... Νά... ἐδῶ κί ἕνα χρόνο... "ΙΞ!... "Αλήθεια, ἤξερες ὅτι ἐδῶ κί ἕνα χρόνο;... Μπᾶ! Ποῦ νὰ τὸ ξέρης... "Ας εἶνε! "Ο Μάξ λοιπὸν... "ΙΞ!...

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Πάει, τρελλάθηκες! Σὲ χτύπησε στο μυαλὸ τὸ κρασί, μεθύστακα. Δὲν μπορῶ ὅμως νὰ καταλάβω γιατί ἀνακατεύεις τὸν κ. Μάξ σ' αὐτὲς τίς μουνταριές σου...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Μουνταριές, ἀγάπη μου... "ΙΞ!... Εἶσαι ὑπερβολικὴ! Μὲ προσβάλλεις! Μουνταριές!... "Ε, νά, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ συμπονέση ἕνα φίλο;

Η ΛΙΜΠΟΥΑ (ἔξω φρενῶν).— Μπορῶ νὰ μάθω ἀπὸ ποῦ γυρίζεις στὶς τέσσερες ἢ ὡρα τὸ πρωί; Ναί ἢ ὄχι;...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Μά σοῦ τὸ εἶπα... "Εγὼ κί ὁ Μάξ... "Ακουσε... Τηλεφώνησε καλύτερα... ἔξω... στο Μάξ γιὰ νὰ μάθης... (Μὲ λυρικὸ ὕφος): "Εδῶ κί ἕνα χρόνο...

(Ξαφνικὰ χτυπήματα στὸν τοῖχο, ἀπὸ τὸν γείτονα, κόβουν στὴ μέση ὅλη τὴ φῶρα τῆς φλυαρίας τοῦ Λιμποῦα).

Ο ΓΕΙΤΟΝΑΣ.— Θά μᾶς ἀφήσης νὰ κοιμηθοῦμε, μπεροκανάτα;...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ (στὴ γυναίκα του).— Τί λέει ὁ γείτονας... ἔξω! Ποιὸν εἶπε μπεροκανάτα; "Εμένα ἔ; Για κανὲ μου τὴ χάρι νὰ σκάσης, νεροκολόκυθο!...

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε τῶρα... Νά μᾶς πετάξη στο δρόμο κί ὁ σπιτονεοκίρης!...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Μὴ σὲ νοιάζη, ἀγάπη μου! Θά τοῦ δείξω ἐγὼ αὐτοῦ τοῦ τοκογλύφου!... Τί σοῦ ἔλεγα λοιπὸν; "Εδῶ κί ἕνα χρόνο...

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— "Εγὼ θέλω νὰ μοῦ πῆς ποῦ ἦσουν! "Εφυγες στὶς ὀχτῶ...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Ναί, γιὰ νὰ πά... ἔξω, νὰ πάρω τσιγάρα...

Τὸ λοιπὸν, ἐκεῖ ποῦ πήγαίνα, ἔπεσα ἀπάνω στο Μάξ... «Ποῦ πᾶς;» μοῦ λέει... ἔξω! «Πᾶω γιὰ τσιγάρα», τοῦ λέω... «Μπᾶ!...» ἔξω!... ἔκανε ὁ Μάξ. «Σήμερα θά καπνίσουμε ποῦρα... Εἶνε ἡ ἐπέτειος... Πέρυσι, τέτοια ἡμέρα...» «Ναί... ξέρω...» ἔξω!... τοῦ φώναξα... Κί ἔτσι πήγαμε ἐδῶ στὴ γωνία, ἔξω!... Νά πιοῦμε κί ἕνα ποτηράκι...

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Κ' ἦπιατε ἑκατὸν ἕνα!...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ (ἔκπληκτος).— "ΙΞ!... Πὼς τὰ μέτρησες, ἀγάπη μου; "Εμεῖς ὕστερ' ἀπὸ τὸ δέκατο, χάσαμε τὸ μπούσουλα!...

("Ο νοικάρης τοῦ ἐπάνω πατώματος χτυπάει μὲ δύναμι τὸ πάτωμα. "Ο πολυέλαιος τρέμει...)

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Βλέπεις χάλια; Ξύπνησες τὸ γιατρὸ τοῦ ἐπάνω πατώματος, μπεκρούλιακα!...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— "Α, σὲ παρακαλῶ... ἔξω! Πρόσεξε πὼς μιλάς!... Μὲ θρίζεις;

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— "Ετσι μοῦ φαίνεται, παληόμουτρο!...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ (ἀπειλητικός).— "Α! Για κανὲ μου τὴ χάρι!... ("Αρπάζει τὴ γυναίκα τοῦ ἀπὸ τὸ λαίμη): Θά σὲ πνίξω!... "Εμένα νὰ μὴ μὲ θρίζης! "Εμένα νὰ μὴ μὲ λὲς παληόμουτρο!...

Η ΛΙΜΠΟΥΑ (ἀγωνίζεται νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ καὶ οὐρλιάζει).— Κακοῦργε!... Κακοῦργε!... Βοήθεια!... Θά μὲ πνίξη!... Βοήθεια!...

Ο ΓΕΙΤΟΝΑΣ.— Μά σάν δὲν ντρέπεσθε!... Σάν δὲν τρέπεσθε λιγάκι!...

("Ο γιατρὸς ὅμως τοῦ ἐπάνω πατώματος χάνει τὴν ὑπομονή του καὶ δίνει μιὰ τρομερὴ κλωτσιὰ στο πάτωμα. "Ο πολυέλαιος ξεκολλάει ἀπὸ τὸ ταβάνι καὶ γίνεται θρόψαλλα στο πάτωμα. Τὸ δωμάτιο θυθίζεται στο σκοτάδι).

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Μπᾶ!... Μπᾶ! Τί συμβαίνει;

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Ἀπλούστατα, θύμωσε ὁ γιατρὸς καὶ γκρέμισε τὸν πολυέλαιο... Στάσου νὰ πᾶω νὰ φέρω ἕνα κερί... "Ωραία νύχτα, μὰ τὴν ἀλήθεια... Διασκέδασες ὑπέροχα!...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— "Ελα πάλι... Θά ξαναρχίσῃς τὴ γκρίνια;... Σοῦ εἶπα, τηλεφώνησε τοῦ Μάξ νὰ δῆς πὼς σοῦ λέω τὴν ἀλήθεια...

Η ΛΙΜΠΟΥΑ (ξαναγυρίζει μ' ἕνα κερί).— Πρόσεξε μὴν πατήσης τὰ γυαλιά... Κί ἄφησε ἡσυχὸ τὸν κ. Μάξ καὶ τὴν ἐπέτειο... Θά ξυπνήσης ὅλο τὸ σπῆτι... "Ἡσύχασε λιγάκι... Θέλεις νὰ σοῦ κάνω ἕνα καφέ;

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Ποτέ! Θέλω νὰ μὲ ἀκούσης! Θέλω... ἔξω!... Νά τα πάλι, ξανάρχισε ὁ λόξυγκας... Θέλω λοιπὸν νὰ δώσης θάσι σ' αὐτὰ ποῦ θά σοῦ πῶ... "Εδῶ κί ἕνα χρόνο... ἔξω... πέθανε ἡ γυναίκα τοῦ Μάξ... Τὸ λοιπὸν, μιὰ τέτοια χρονιάρα ἡμέρα... ἔξω!... ὁ Μάξ θέλησε νὰ μὲ κεράσῃ ἕνα ποτηράκι... "Ε, νά... Αὐτὸ εἶνε ὅλο!...

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Κί ἐσὺ ἀδειασες μισὸ θαρέλι!...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— "Εγὼ; "Εγὼ;... "ΙΞ!... Μισὸ θαρέλι... (Οὐρλιάζει): Θά μὲ σκάση αὐτὴ ἡ γυναίκα!...

("Ο γείτονας χτυπάει πάλι τὸν τοῖχο καὶ φωνάζει, ἔξω φρενῶν!)

Ο ΓΕΙΤΟΝΑΣ.— Δέστε τον! Εἶνε τρελλός!... Τρελλός!...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Τί λέει αὐτὸς ὁ κουρκος;

Ο ΓΕΙΤΟΝΑΣ.— Θάρθω νὰ σοῦ κόψω τ' αὐτιά, μπεκρή! Στάσου νὰ δῆς! Κτῆνος!... Κτῆνος!... "Ανάγωγε!... "Ερχομαι!...

Η ΛΙΜΠΟΥΑ (μὲ δάκρυα στὰ μάτια).— "Ορίστε κατάστασις... "Ολος ὁ κόσμος σὲ θρίζει...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ (μὲ ἀξιοπρέπεια).— Στάσου καὶ θά δῆς!... (Οὐρλιάζοντας πρὸς τὸν γείτονα): Ναί!... "Εγὼ εἶμαι... "ΙΞ! Ναί, ἐγὼ εἶμαι κί ἂν σοῦ βαστάη ἔλα νὰ μὲ δῆς!

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Μά τί ἔπαθες; Τί κάνεις;

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Ντύνομαι!...

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Μά ἐσὺ γδύνεσαι!...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Για νὰ ντυθῶ!... Θά φορέσω τὰ μαῦρα μου τὰ ρούχα! "Ετσι θά ζητήσω ἱκανοποίησι ἀπὸ τὸ γείτονα... ἔξω!... "Επισήμως! Τὸ ἴδιο θά ἔκανε κί ὁ Μάξ... Ποῦ

Τύφλα στο μεθύσι!

είνε τὰ μαύρα μου τὰ ρούχα;

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Στή ντουλάπα με τὸν καθρέφτη... Καυμέ-
νε!... Είσαι γιὰ δέσιμο!...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— 'Εσεῖς ἢ γυναῖκες δὲν καταλαβαίνετε ἀπὸ
αὐτὰ τὰ πράγματα!... Γιὰ φέξε μου νὰ βρῶ τὴν ντουλάπα...
(Ὁ μεθυσμένος μας καθὼς προχωρεῖ, παραπατάει καὶ πέφτει ἐπάνω στὸν
καθρέφτη τῆς ντουλάπας. Θόρυβος δαιμονισμένος. Σύγχυσις). Μπᾶ!...
Μπᾶ!... Τί συμβαίνει;

Η ΛΙΜΠΟΥΑ (ξεφωνίζοντας). — Πάει ὁ καθρέ-
φτης!... Πάει ὁ καθρέφτης!...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Ποιὸς καθρέφτης;

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Ὁ καθρέφτης τῆς ντουλάπας... Τοῦ ἐδώ-
σες μιὰ κουτουλιά καὶ τὸν ἔκανες κομμάτια!... Πῆγες νὰ
περάσης ἀπὸ μέσα!

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ (ἀξιοπρεπῆς). — 'Εγὼ, κυρία μου;

ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ.— Ἡ ἀστυνομία... Ποῦ εἶνε ἡ ἀστυνομία;...
Φωνάζετε τοὺς ἀστυφύλακες!...

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Τοὺς ἀκούς; Βλέπεις τὰ χάλια μας; Μὲ τί
μοῦτρα θὰ βγῶ αὔριο νὰ πάω στὴν ἀγορά;

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ (τρομερός). — 'Ας ἔρθουν! Θὰ τοὺς
στρίψω τὸ λαρύγγι!... Θὰ τοὺς φάω!... 'Ανοιξε τὸ παρά-
θυρο...

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Τί θέλεις νὰ κάνης;

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— 'Ανοιξε τὸ παράθυρο!... (Ἡ Λιμποῦα ὅπα-
κούει. Ὁ Λιμποῦα ἀρπάζει ἕνα μεγάλο χάλκινο ἀνθοδοχεῖο καὶ τὸ ἐκσφεν-
δώνει στὸ πεζοδρόμιο. Πάταγος). Νά!... 'Ετσι θὰ τοὺς σπάσω τὸ
κεφάλι!...

ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ

(ἀπὸ τὸ δρόμο)

— 'Ε, ἀπὸ ἐκεῖ ἀπάνω!

Λίγο ἀκόμη καὶ θὰ μὲ

σκότωνες... Στάσου καὶ

θὰ σοῦ δείξω ἐγὼ!.. 'Α-

νεβαίνω!... Κακοῦργε!..

Δολοφόνε!...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Τί ἀ-

κούω;

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— Τῆ φω-

νῆ ἑνὸς ἀστυφύλακα!

Κόντεψες νὰ τὸν σκοτώ-

σης μὲ τὸ βάζο...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ (ξεμέ-

θυστος πειά).

Διάβολε! Τώρα τὰ μπλέ-

ξαμε... 'Εμπρός, σέβσε

τὸ φῶς!... 'Ας κάνουμε

πὼς κοιμόμαστε...

Η ΛΙΜΠΟΥΑ.— 'Αν

νομίζης πὼς θὰ τὴν γλυ-

τώσουμε ἔτσι...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Σώπα! Σώπα τώρα... Κάνε πὼς κοιμᾶσαι

δαρειά.

(Ροχαλίζει δυνατὰ. 'Αξαφνα, δυνατὰ χτυπήματα στὴν πόρτα).

Ο ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ (ἀγρια). — 'Ε, ἐσὺ... δολοφόνε, ἀ-

νοίξε!...

('Ακούγονται ἡ φωνὲς τῶν γειτόνων ποὺ μαζεύθηκαν γιὰ νὰ βοηθήσουν

τὴν ἀστυνομία).

ΕΝΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ.— 'Εδῶ εἶνε, κύριε ἀστυφύλακα... Βά-

ζω στοίχημα ὅτι τὴν ἐπνιξε τὴ γυναῖκα!...

ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ.— 'Εγὼ λέω πὼς θὰ τὴν ἔκο-

ψε κομμάτια!...

Ο ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ.— Θ' ἀνοίξης, ναὶ ἢ ὄχι;

ΕΝΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ.— Προσοχή! Μπορεῖ νὰ ἔχη πιστόλι.

Ο ΑΛΛΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ.— Μπορεῖ! 'Ενα τέτοιο ὑποκείμε-

νο θὰ ἔχη καὶ μαχαίρι!...

Ο ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ.— Λοιπὸν, θ' ἀνοίξης;...

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ (στὴ γυναῖκα του). — Τί θὰ γίνῃ

τώρα;

Η ΛΙΜΠΟΥΑ (ἀνήσυχη). — Λὲς νὰ μποροῦσε νὰ μᾶς

σωσῆ ὁ Μᾶξ;

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Τώρα πέτυχες!... Ὁ Μᾶξ θὰ γυρεύῃ ἀ-

κῆμα νὰ βρῆ τὸ σπίτι του!...

Ο ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ.— Δὲν ἀνοίγεις λοιπὸν; (Σπάζει τὴν

πόρτα): Ποῦ εἶνε ὁ τρελλός;

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ (σαστισμένος). — Ὁ τρελλός; Εἶμαι

ἐγὼ... δηλαδή... δηλαδή...

ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ.— Θάνατος στὸ δολοφόνε! Θάνατος!...

Κρεμάστε τον...

(Ὁ Λιμποῦα προχωρεῖ γιὰ τὸ τιμῆμα. Κάνει νὰ ἐξηγηθῆ, μὰ ὁ ἀστυφύ-

ΠΑΝΣΕΔΕΣ

ΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΣΟΦΟΙ

Οἱ ἀνόητοι ἔχουν τὸ προνόμιο νὰ γελοῦν μὲ τοὺς ἐσπνους
ἀνθρώπους...

Λαμπρυγιέρ
'Ἡ συνηθέστερη πρόφασις ἐκείνων ποὺ κάνουν κακὸ στοὺς
ἄλλους εἶνε πὼς θέλουν τὸ καλὸ τους.

Βωθενάργκ
'Ενας ἀνθρώπος πνευματώδης ποὺ τὸν ἐκορόιδευσαν δυὸ
σαχλοῖ, τοὺς εἶπε: «Κύριοι, ἔχετε λάθος, δὲν εἶμαι οὔτε
ἀνόητος, οὔτε θλάκας, εἶμαι... μεταξύ τῶν δύο».

Σαμφόρ
Εὐτυχισμένο ἐκεῖνο τὸ σπίτι ὅπου βρίσκονται ἐνωμένα ἡ
κούνια τοῦ παιδιοῦ καὶ τὸ κρεβάτι τῆς γιαγιάς.

Βίκτωρ Οὐγκώ
'Ὁ γάμος εἶνε τὸ ἀνοιχτὸ πέλαγος γιὰ τὸ ὅποιο δὲν βρέ-
θηκε ἀκόμα ναυτικὴ πυξίς.

Χάϊνε
Χαρὰ, ἐγκράτεια κι' ἀνάπαυσις χτυποῦν τοῦ γιατροῦ τὴν
πόρτα στὰ μοῦτρα.

Λογγφελόου
Τὸ καλύτερο ἐπίγραμμα ποὺ θὰ μπορούσε νὰ γράψῃ κα-
νεὶς στὸν τάφο κάθε ἀνθρώπου εἶνε: «Ἡπατήτην».

Εὐθουλίδης
Κάλλιο μόνος παρὰ μὲ κακὴ συντροφιά.
Γαλλικὴ παροιμία

'Ἡ ἄσπρες τρίχες εἶνε ὁ ἀφρός ποὺ σκεπάζει τὴ θάλασσα
μετὰ τὴν τρικυμία. 'Ελισάβετ τῆς Ρουμανίας

Στὰ εἴκοσι χρόνια
βασιλείας ἡ θέλησις,
στὰ τριάντα ἡ γνώσις,
στὰ σαράντα ἡ κρίσις.

Γκράτταμ
'Αγαπῶ ὄλα τὰ πα-
ληά: τοὺς παληοὺς φί-
λους, τὸν παληὸ και-
ρὸ, τίς παληὲς συνή-
θειες, τὸ παληὸ κρα-
σι, τὰ παληὰ βιβλία.

Γκόλδσμιθ
Τίποτε ἄλλο οἱ ἀν-
θρώποι δὲν θέλουν πε-
ρισσότερο νὰ διατηρή-
σουν καὶ τίποτε δὲν
σπαταλοῦν πρὸ ἄσκο-
πα ἀπὸ τὴν ἴδια τους
τὴ ζωὴ.

Λαμπρυγιέρ
Οἱ μεγάλοι ἀντρες
καταπιάνονται μὲ τὰ
μεγάλα ἔργα, γιὰτὶ
μεγάλους, καὶ οἱ τρελλοὶ, γιὰτὶ τὰ νομίζουν μικρά.

Βωθενάργκ
'Ὁ νεόπλοτος θαυμάζει τὴ σοφία τῆς θείας προνοίας, ὁ
φτωχὸς τὴ στραβὴ μοῖρα.

Μοντεσκιέ
'Ὁ παράδεισος ἦταν τὸ σπίτι τοῦ 'Αδάμ καὶ τὸ σπίτι εἶνε
παράδεισος τῶν ἀπογόνων του.

'Αγγλικὴ παροιμία
Τὸ κρασί ἐπνιξε περισσότερους παρὰ ἡ θάλασσα.

Παροιμία
'Ἡ ὑποκρισία εἶνε ὁ φόρος εὐλαθείας ποὺ πληρώνει ἡ κα-
κία στὴν ἀρετῇ.

Λαροσφουκώ
Συχνὰ ἐπαινοῦμε τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴν ἀδυναμία τους
καὶ τοὺς κατηγοροῦμε γιὰ τὴ δύναμί τους.

Βωθενάργκ
Μικρὲς εὐεργεσίες ἅμα δοθοῦν στὴν κατάλληλη στιγμή
κάνουν τὴν ἐντύπωσι μεγάλων.

Δημόκριτος
Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη ντροπὴ ἀπὸ ἕνα γέρο ἀπὸ τοῦ
νὰ μὴν ἔχη νὰ παρουσιάσῃ ἄλλη ἀπόδειξι πὼς ἔζησε, παρὰ
μονάχα τὰ χρόνια του.

Σενέκας
'Ὁποῖος δὲν μεταχειρίζεται τὴ δύναμί του δὲν ἔχει δύ-
ναμι.

Μπέλ
Πολλοὶ διαπράττουν τὰ ἴδια ἐγκλήματα μὲ διαφορετικὰ
ἀποτελέσματα. Ὁ ἕνας σταυρώνεται κι' ὁ ἄλλος στεφανώ-
νεται γιὰ τὸ ἐγκλημά του.

Μπούρκλη
λαξ τὸν σπρώχνει μπροστά. Καὶ τότε ψιθυρίζει ἀπελπισμένος:)

Ο ΛΙΜΠΟΥΑ.— Γιὰ φαντάσου, ἀδικία! Νὰ σὲ κρεμᾶνε
γιὰ ἕνα ποτηράκι κρασί!...

ΤΡΙΣΤΑΝ ΜΠΕΡΝΑΡ

